

ສາ ທານຄຸເດ ອຸຈະລັກທຸກໆ ມາຫາສຸກທຸກໆ ສຸດວາ “ຕາຕ ກສມາ ເອຕໍ ຊນໍ ນີສຸສຸກທຸກໆ ກຕວາ ທານໍ ນ ເທົາຕີ ອາຫ ໃ
(ອ. ນາງກຸມາຮົງ) ນັ້ນ ພັງແລ້ວ ຂຶ່ງເລື່ອງສູງ ຂຶ່ງເລື່ອງໃຫຍ່ ໃນໂຮງແທ່ງທານ ກລ່າວແລ້ວວ່າ “ຂ້າແຕ່ເພື່ອ (ອ. ທ່ານ) ຍ່ອມໄມ່ກະກຳກຳ
ຂຶ່ງໜີ ນັ້ນ ໄທ້ເປັນຜູ້ມີເລື່ອງອອກແລ້ວ ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ ຂຶ່ງທານ ເພຣະເທິງໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໃ

“ນ ສັກກາ ກາຕຸ ອມມາຕີ ໃ

(ອ. ກຸມພື້ອງວ່າມີຕະກ) ກລ່າວແລ້ວວ່າ “ແນ່່ແມ່ (ອັນເຮາ) ໄມ່ອຈ ເພື່ອອັນກະກຳກຳ” ດັ່ງນີ້ ໃ

“ສັກກາ ຕາຕາຕີ ໃ

(ອ. ນາງກຸມາຮົງ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເພື່ອ (ອັນດີອັນ) ອາຈ (ເພື່ອອັນກະກຳກຳ)” ດັ່ງນີ້ ໃ

“ກຳ ອມມາຕີ ໃ

(ອ. ກຸມພື້ອງວ່າມີຕະກ ຖາມແລ້ວ) ວ່າ “ແນ່່ແມ່ (ອັນຈັ້ ອາຈ ເພື່ອອັນກະກຳກຳ) ອຍ່າງໄຣ” ດັ່ງນີ້ ໃ

“ຕາຕ ທານຄຸດ ປຽກຸຫີປີຕົວາ ເອເກສູເສວ ປວເສນບຸປະມາເນັນ ເຖວ ທຸວາຮານີ ໂຢ່າຊູຕົວາ ‘ເອເກນ ທຸວາຮັນ ປວິລິດູຕົວາ ເອ
ເກນ ນີກຸມຄາຕີ ວທີ, ເຂວ ນີສຸສຸກທຸກໆ ຢຸດວາ ຄົນທີສຸລຸນຸຕືຕີ ໃ

(ອ. ນາງກຸມາຮົງ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເພື່ອ (ອ. ທ່ານ) ລົ້ມແລ້ວ ຂຶ່ງໂຮງແທ່ງທານ ປະກອບແລ້ວ ຂຶ່ງປະຕູ ທ. ສອງ
ໂດຍປະປາກແມ່ທີ່ການເຂົ້າໄປ (ແທ່ງບຸຄຸຄລ) ຜູ້ຜູ້ເຊີນໜີ້ທີ່ຍ່າ ຈົງກລ່າວວ່າ ‘(ອ. ທ່ານ ທ.) ເຂົ້າໄປແລ້ວ ໂດຍປະຕູ ປະຕູ້ທີ່ນີ້ ຈົງ
ອອກໄປ (ໂດຍປະຕູ) ປະຕູ້ທີ່ນີ້’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ທ່ານ ທ.) ເປັນຜູ້ມີເລື່ອງອອກແລ້ວ ເປັນທີ່ຍ່າ ຈັກຮັບເອາ ດ້ວຍປະກາດນີ້” ດັ່ງນີ້ ໃ

ໂສ ຕໍ ສຸດວາ “ກະທຸກໂກວ ອມມ ອຸປາໂຢຕີ (P30) ຕຕາ ກາເຮັສີ ໃ

(ອ. ກຸມພື້ອງວ່າມີຕະກ) ນັ້ນ ພັງແລ້ວ (ຶ່ງຄຳ) ນັ້ນ (ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ແນ່່ແມ່ ອ. ອຸບາຍ ເປັນຄຸບາຍເຈົ້າຢູ່ທີ່ (ຢ່ອມເປັນ) ດັ່ງນີ້
(ຍັງບຸຄຸຄລ) ໄທ້ກະກຳກຳແລ້ວ ແມ່ນອນຍ່າງນັ້ນ ໃ

ສາມີ ບຸພຸພັ ສາມາ ນາມ, ວຕິຍາ ປນ ກາຣີຕຸຕາ ສາມາວີ ນາມ ຂ່າຕາ ໃ

(ອ. ນາງກຸມາຮົງ) ແມ່ນນັ້ນ ເປັນຜູ້ຜູ້ວ່າສາມາ (ເກີດແລ້ວ) ໃນກາລກອ່ອນ, ແຕ່ວ່າ (ອ. ນາງກຸມາຮົງ ນັ້ນ) ເປັນຜູ້ຜູ້ວ່າສາມາວີ ເກີດ
ແລ້ວ ເພຣະຄວາມທີ່ແທ່ງຮ້ວຍເປັນຂອງອັນດານໄທ້ກະກຳກຳແລ້ວ ໃ

ໂຕ ປັກລາຍ ທານຄຸເດ ໄກລາຫລຳ ປຈຸດິນຸ່ນ ໃ

ອ. ຄວາມໂກລາຫລຳ ໃນໂຮງແທ່ງທານ ຂາດທາຍແລ້ວ ຈຳເດີມ (ແຕ່ກາລ) ນັ້ນ ໃ

ໂຄສກເສົງລື ບຸພຸພັ ຕໍ ສຸກທຸກໆ ສຸນນຸໂຕ “ມຍຸທໍ ທານຄຸເດ ສຖຸໂທີ ຕຸລຸຕີ, ທຸວິທີທີ່ ປນ ສຸກທຸກໆ ອສຸນນຸໂຕ ມິຕຸຕຸກຸມພົກໍ
ອຕຸຕົໂນ ອຸປະກຸຈານ ອາຄຕໍ ປຸຈຸຈົ ທີ່ຍົດ ກປນທົມກາທີ່ນ ທານນຸຕີ ໃ

อ. เครษชูชื่อว่าโฉมสகะ พังอยู่ ซึ่งเลียง นั้น ในกาลก่อน ย่อมาในตัวว่า “อ. เลียง โนโรงแห่งท่าน ของเรา” ดังนี้ แต่ว่า (อ. เครษชูชื่อว่าโฉมสกนั้น) ไม่พังอยู่ ซึ่งเลียง สิ้นวันสองและวันสาม ตามแล้ว ซึ่งกุญมพีชื่อว่ามิตตะ ผู้มาแล้ว สูที่เป็นที่บารุง ซึ่งตนว่า “อ. ท่าน (เพื่อชน ท.) มีชนผู้กำพร้าและชนผู้ไปสู่หนทางไกลเป็นตน (อันท่าน) ให้อยู่ (หรือ)” ดังนี้ ๆ

“อาม สามีติ ๆ

(อ. กุญมพีชื่อว่ามิตตะ กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย ขอรับ (อ. ท่าน อันกระผม ให้อยู่)” ดังนี้ ๆ

“อต กี ทวีทีห์ สทุโภ น สุบยตีติ ๆ

(อ. เครษชูชื่อว่าโฉมสกะ ตามแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), อ. เลียง (อันเรา) ไม่พังอยู่ สิ้นวันสองและวันสาม เพราะเหตุไร” ดังนี้ ๆ

“ยต นิสสุททา หุตว่า คณหนดิ, ตตາ เม อุปาย ගිටිติ ๆ

(อ. กุญมพีชื่อว่ามิตตะ กล่าวแล้ว) ว่า “(อ. ชน ท.) เป็นผู้มีเลียงออกแล้ว เป็น ย้อมรับเอ้า โดยประการใด, อ. อุบาย อันกระผม กระทำแล้ว โดยประการนั้น” ดังนี้ ๆ

“อต บุพเพว ගස්මා නගකීติ ๆ

(อ. เครษชูชื่อว่าโฉมสกะ ตามแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), (อ. ท่าน) ไม่ได้กระทำแล้ว ในกาลก่อนเทียบ เพราะเหตุไร” ดังนี้ ๆ

“อชานนตาม สามีติ ๆ

(อ. กุญมพีชื่อว่ามิตตะ กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย (อ. กระผม ไม่ได้กระทำแล้ว ในกาลก่อน) เพราะความเป็นคืออันไม่รู้” ดังนี้ ๆ

“อิหานิ ເຕ ກຳ ດາໂຕຕີ ๆ

(อ. เครษชูชื่อว่าโฉมสกะ ตามแล้ว) ว่า “ในกาลนี้ (อ. อุบาย) อันท่าน รู้แล้ว อย่างไร” ดังนี้ ๆ

“ຮືຕາ ເມ ອາກ່າໂຕ ສາມීຕີ ๆ

(อ. กุญมพีชื่อว่ามิตตะ กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย (อ. อุบาย) อันธิดา ของกระผม บอกแล้ว” ดังนี้ ๆ

“ມຍໍ ອວິທິຕາ ຕວ ຮືຕາ ນາມ ອຕຸຟີຕີ ๆ

(อ. เครษชูชื่อว่าโฉมสกะ ตามแล้ว) ว่า “ชื่อ อ. ธิดา ของท่าน ผู้อันเราไม่รู้แล้ว มีอยู่ (หรือ)” ดังนี้ ๆ

ໂສ ອົງຫາຕົກໂຮຄູປຸປຸຕຸໂຕ ປັບຈາຍ ສພຳ ກາຖາວຕິຢເລືອງ ປວຕຸຕີ ອາຈິກຫິຕຸວາ ຕລສາ ອຕຸໂຕໂນ ເຊິ້ງຈີ່ຕຸກົາແນຈປີຕາກວ່າ ອາໄວເຈສີ ๆ

(อ. กุญแจรัตน์) นั่น บอกแล้ว ซึ่งเรื่องอันเป็นไปทั่ว แห่งเศรษฐีซึ่งกว่าก้าวเดียว หั้งปวง จำเดิม แต่การเกิดขึ้นแห่ง
อหิวาตกร็อก บอกแล้ว ซึ่งความที่ (แห่งชีวิตของเศรษฐี) นั่น เป็นผู้อันตนตั้งไว้แล้ว ในตำแหน่งแห่งชีวิตผู้เจริญที่สุด ของ
ตน ๆ

ອັນ ນໍ້າ ເສັງລື “ເວຳ ສະເຕ, ມມ ກລຸມາ ນ ກເລີ, ມມ ສຫຍກສູລ ຂຶ້າ ມມ ຂຶ້າ ນາມາຕີ ຕໍ່ ປກໂກສາເປັດວາ ບຸລ
ນີ້ “ອມມ ເສັງລືໂນ ຂຶ້າລືຕີ ພ

ครั้งนั้น อ. เครษฐ์ (กล่าวแล้ว) (จะกูมพิชื่อว่ามิตตะ) นั่นว่า “ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), (อ. ท่าน) ไม่บอก
แล้ว แก่เรา เพราะเหตุไร, อ. ชิดา ของสหาย ของเรา ซึ่งว่า เป็นชิดา ของเรา (ย้อมเป็น)” ดังนี้ (ยังบุคคล) ให้เรียกมาแล้ว
(ซึ่งชิดาของเครษฐ์) นั่น ตามแล้วว่า “แน่แม่ (อ. เจ้า) เป็นชิดา ของเครษฐ์ ย้อมเป็น (หรือ)” ดังนี้ ๆ

“ຄວາມ ຕາຕາ ທີ່

(อ. ชิดาของเครวงษ์ กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่พ่อ จัง (อ. อย่างนั้น)” ดังนี้ ๆ

“ເຕັນທີ່ມາຈິນຫຍື, ຕໍ່ວໍ່ມມ ຮຶບຕາລີຕີ ຕໍ່ສື່ສົ່ງ ຈຸ່ມພິຕາວາ ປະກວາດຕູກາຍ ຕສູສາ ປປຸຈ ອິຕຸງສົດຕານີ ທຕາວ ຕໍ່ອຕະໂນ ເຊກລົງຮືບຕູກຈານ ຈະປັບລື”

(อ. เศรษฐี กล่าวแล้ว) ว่า “ถ้าอย่างนั้น (อ. เจ้า) อย่าคิดแล้ว, อ. เจ้า เป็นธิดา ของเราร่ำมเป็น” ดังนี้ จูบแล้ว (ซึ่งธิดาของเศรษฐี นั้น ที่คือจะให้แล้ว ซึ่งร้อยแห่งหิน ท. ห้า (แก่ธิดาของเศรษฐี) นั้น เพื่อประโภชน์แก่ความเป็นบริหาร ตั้งไว้แล้ว (ซึ่งธิดาของเศรษฐี) นั้น ในตำแหน่งแห่งธิดาผู้เจริญที่สุด ของตน ๆ

ອາເກົກທີ່ວັນ ຕາສມື້ ນຄເຣ ນກຊູຕັດ ສົງມະກຸຈົ່ງ ໂໂທີ ພ

ครั้งนั้น ในวันหนึ่ง อ. นักชัตトラ เป็นเรืออันบดคล้ำร้องแล้ว ในพระนคร นั่น ย่อมเป็นฯ

ຕລມື້ ປນ ນກຊາຕເ ພທ ອນິກາມນກາ ກລຣີໂຕໄວີ ວັດທະນາ ປຣວາເຮນ ສທີ່ ປຖສາວ ນທີ່ ດນຕາວ ນຫຍຍນຕີ ພ

ពេមា តំពិវំស្តា សាមារិពិ បណ្ឌី ឬ ឯកសារិត ប្រុងប្រយោជន៍ នាយិតំ អគ្គមាសិ ។

เพราเดเหตุนั้น ในวันนั้น เมื่อ ๖. นางสาวมาวดี ผู้อันร้อยแห่งหญิง ท. ท้า แวดล้อมแล้ว ได้ไปแล้ว เพื่ออันอาบ โดยเนินแห่งพระราชทานที่ราษฎร์ฯ

อุเทโน ราชายิ สีหปณชเร จิต ๓ ทิส瓦 “กาลลิม่า นาภกิจกิจโยติ (P31) ปจฉ. ฯ

แม่ อ. พระราชา พระนามว่า อุทเน พระทับยืนอยู่แล้ว ที่เล็บปูซิร ทรงเห็นแล้ว (ซึ่งนางสามารถดี) นั้น ตรัสตามแล้วว่า “(อ. หญิง ท.) เหล่านี้ เป็นหญิงนักฟื้นคุณ คงได้ (คุ้มครอง)” ดังนี้ ฯ

“ນ ກສ්ස්ඩි නාගුගිඹුත්තියේ තෙවති ၁

(อ. ราชบุรี ท. กราบบุกแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติให้พิเศษ (อ. หญิง ท. เหล่านี้) เป็นหญิงนักฟ้อน ของใคร ๆ (ย่อมเป็น) หมายได้” ดังนี้ ๆ

“ອານ ກລຸກ ຮີ້ຕໂຮຕີ ໃນ

(อ. พระราชา ตรัสรถามแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่,) (อ. หนูง ท. เหล่านี้) เป็นธิดา ของโคโร (ย้อมเป็น)”
ตั้งนี้ ๆ

“ໂຄສກເສກົ້າໂນ ຂື່ຕາ ເຖວ, ສາມາວຕີ ນາມເສຕີ ພ

(อ. ราชบุรี ท. กราบบุกแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ (อ. หลงนี) เป็นธิดา ของเจริญชัยชื่อว่าโนสก (ย่อมเป็น),
(อ. หลง) นั่น เป็นผู้ชื่อว่าสามาภดี (ย่อมเป็น)” ดังนี้ ฯ

ໂສ ທີສ່ວາ ອຸປະນະລິເນໂທ ເສກົ້າໂນ ສາສນໍ ປາແລີ “ຮີຕໍർ ກີ ເມ ເປັດຕືກ ໃຊ

(อ. พระราชา) นั่น ทรงเห็นแล้วเที่ยง ผู้มีความรักอันเกิดขึ้นแล้ว ทรงส่งไปแล้ว ซึ่งข่าวสาร์น แก่เเครชจី (มืออันใหญ่) ว่า “ได้ยินว่า (อ. เครชจី) จะส่งไป ซึ่งธิดา แก่เรา” ดังนี้ (เป็นเหตุ) ฯ

“ນ ເປສົມ ແວຕີ ລ

(อ. เศรษฐี กราบทูลเล้า) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ (อ. ข้าพระองค์) จะไม่ส่งไป” ดังนี้ ๆ

“ມາ ກີ່ ເວຳ ກໂຮຕູ, ເປັນຕູເຢວາຕີ ບໍ່

(อ. พระราชา ตรัสแล้ว) ว่า “ได้ยินว่า (อ. เศรษฐ์) จงอย่ากระทำ อย่างนี้, (อ. เศรษฐ์) จงล่งไปนั่นทีயิ” ดังนี้ ๆ

“มย় គପତିକା ନାମ ଗୁମରିଗାନ୍ ପ୍ରକେତ୍ରା ଵିଶେଷେତ୍ରା କଥାଣକାୟେନ ନ ହେଲା ତେବେତି ।

(อ. เศรษฐี กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้สมมติเทพ อ. ข้าพระองค์ ท. ชื่อว่า เป็นคุณพดี (เป็น) ย่อมไม่ถวายเพราะความกลัวแต่อันนโยบาย แล้วจึงเบียดเบี้ยน แล้วจึงคร่าออก ซึ่งนางกุมาริกา ท.” ดังนี้ ฯ

ราชากุชชิมิติว่า เคห์ ลับลุงapeตุว่า เสງ່ງລົງຈຸຈັກ ກວຽມບຸລສຸລ ທິຕີເຄ ດເຫັນວາ ພົມ ກາຣາເປັລີ ຊ

อ. พระราชา ทรงกริ่วแล้ว (ทรงยังราชบูรุษ) ให้ตีตราแล้ว ซึ่งเรือน จับแล้ว ซึ่งเศรษฐีด้วย ซึ่งภารยา (ของเศรษฐี) นั้น ด้วย ที่เมื่อ (ทรงยังราชบูรุษ) ให้กระทำแล้ว ในภายหลัง ๆ

ສາມາກົດໆ ນໍາທາງຕຸວາ ວັດທະນາ ເຄີ່ມ ປະລິບິດໆ ໂອກາສໍ ອລການຸ້ມ “ກີ່ ເວັ້ນ ຕາຕາຕີ ປຸຈຸນີ້ ພົມ

ວ. นางສາມາກົດ ອາບແລ້ວ ມາແລ້ວ ໄນໄດ້ອ່ອຍໆ ຊື່ໂຄກສ ເພື່ອນ້າຂໍ້ໄປ ສູງເຮືອນ ຕາມແລ້ວວ່າ “ຂ້າເຕີເພື່ອ (ວ. ເຫຼຸ) ນັ້ນ ອະໄຮດັ່ນີ້ ພ.”

“ອມມຸນ ຮາභາ ຕວ ກາຣນາ ປທິນ; ອັນ ‘ມຍໍ ນ ຖສຸສາມາຕີ ວຸດູເຕ, ພຣົ ລຸນຸຈາເປີຕົວ ອມມະເຫ ພທີ ກາຣາເປີລີຕີ ໃນ
(ອ. ເຄຣ່ຊູ້ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ແນ່ໝ່າ ອ. ພຣະຮາභາ ທຽງສົ່ງໄປແລ້ວ (ື່ງໜ່າວສາລົນ) ເພຣະເຫດຸ ແກ່ງເຈົ້າ, (ຄຣັນເມື່ອຄວາມເປັນ)
ອຢ່າງນັ້ນ (ມື້ອູ້ຢູ່), (ຄຣັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ ‘ອ. ຂ້າພຣະອງຄົ ທ. ຈັກໄໝ່ຄວາຍ’ ດັ່ງນີ້ (ອັນເຮາ ທ.) ກຣບຖຸລແລ້ວ, (ອ. ພຣະຮາභາ) (ທຽງຍັງ
ຮາບບຸຮຸໆ) ໄທ້ຕໍ່ຕ່າວແລ້ວ ຜຶ່ງເຈື້ອນ (ທຽງຍັງຮາບບຸຮຸໆ) ໄທ້ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງເຮາ ທ. ໄນກາຍນອກ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ຕາຕ ກາຣີຢໍ ໂ ກມ່ມຳ ກຕົ່ມ, ຮຸນຸ້າ ນາມ ປທິເຕ, ‘ນ ເທິມາຕີ ອາຕຸວາ ‘ສເຈ ເມ ອື່ຕົວ ສປົຣົວາຮໍ ຄົນທັກ, ເທິມາຕີ
ວຸດູພຸພໍ ກະເວຸຍ ຕາຕາຕີ ໃນ

(ອ. ນາງສາມາວັດີ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເພື່ອ ອ. ກຣມ ອັນທັກ ອັນທ່ານ ທ. ກະທຳແລ້ວ, ຂ້າແຕ່ເພື່ອ (ຄຣັນເມື່ອໜ່າວສາລົນ) ທີ່
ອັນພຣະຮາභາ ທຽງສົ່ງໄປແລ້ວ, (ອ. ຄຳ) ວ່າ ‘ຖ້າວ່າ ອ. ພຣະອງຄົ ຈະທຽງຮັບ ຜຶ່ງທິດາ ຂອງຂ້າພຣະອງຄົ ຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍປຣິວາໄຊ໌,
(ອ. ຂ້າພຣະອງຄົ ທ.) ຈະຄວາຍ’ ດັ່ງນີ້ ເປັນຄຳ (ອັນທ່ານ ທ.) ໄນກ່າລ່າວແລ້ວວ່າ ‘(ອ. ຂ້າພຣະອງຄົ ທ.) ຍ່ອມໄໝ່ຄວາຍ’ ດັ່ງນີ້ ພຶກລ່າວ
ຟຶກົນ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

“ສາຫຼຸ ອມມຸນ, ຕວ ຮຸຈີຍາ ສຕີ, ເກວ່າ ກຣີສຸສາມີຕີ ວຸດູວາ ຮຸບໂຄ ຕາຕ ສາສັນ ປາເທລີ ໃນ

(ອ. ເຄຣ່ຊູ້) ກລ່າວແລ້ວວ່າ “ແນ່ໝ່າ ອ. ດືລະ, ຄຣັນເມື່ອຄວາມໜອບໃຈ ຂອງເຈົ້າ ມື້ອູ້ຢູ່, (ອ. ເຮາ) ຈັກກະທຳ ອຢ່າງນີ້” ດັ່ງນີ້ ສົ່ງໄປ
ແລ້ວ ຜຶ່ງໜ່າວສາລົນ ແກ້ມືອຂອຍ່າງນັ້ນ ແກ່ພຣະຮາභາ ໃນ

ຮາභາ “ສາຫຼຸຕີ ສມປັກົງຈົດຕົວ ຕຳ ສປົຣົວາຮໍ ອາເນຕົວາ ອົກສີບຸຈົດຕົວາ ອຸດຸມເຫລືງຈານ ຈປັລີ ໃນ

ອ. ພຣະຮາභາ ທຽງຮັບພຣັມເຄພະແລ້ວວ່າ “ອ. ດືລະ” ດັ່ງນີ້ ທຽງນຳມາແລ້ວ (ື່ງນາງສາມາວັດີ) ນັ້ນ ຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍປຣິວາ ທຽງ
ອກົງເທິງແລ້ວ ທຽງຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ໃນຕຳແໜ່ງແກ່ພຣອັຄຣມເທລີ ໃນ

ເລັສາ ຕສລສາຍෝ ປຣິວາຣິຕຸໂຄ ອເກສຸ ໃນ

(ອ. ແກ້ມືອ ທ.) ຜູ້ເຫຼືອ ເປັນໜູ້ເປັນປຣິວາ (ຂອງພຣະນາງສາມາວັດີ) ນັ້ນນັ້ນເທິງ ໄດ້ເປັນແລ້ວ ໃນ